

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 88.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

in ipsius moribus animaduerti. Posteaquã enim ipsum non modò virtutis causa, sed etiam eorum, quos virtutis amor tenet, libenti atque alacri animo periculù adeuntem conspexi, hinc reliqua quoque viri illius philosophiam tanquam vestigiis odoratus, ad ipsum amandum sum incitatus. Cùm autem rursus infani quidẽ Sophistæ pietatis Christianæ dogmata conuelle- re atque labefactare conarentur, hic verò eorù armis atque syllogismis instructi, non priùs eos ferre desistimus, quàm eos protus in fugam cõiecissemus, ac perspicuam & integram victoriam retulissemus. Hic nimirum secundum nobis amicitia, nõ dicam igniculus, sed fax perspicuè accẽsa est, ac permãsit. Nam ea diuini amoris lex est. Corporeus siquidẽ, vt pote abiectus & humilis (quandoquidẽ à corporibus fluxis & caducis coagmentatur) fluit, atque florum instar marcescit. Nam neque ignis assumpta ea materia, quæ flammæ causam præbuit, manet, verùm vnà cum ea abscedit: nec sopito atque extincto igniculo amor cõsistit. At diuinus & pudicus amor, quia rei firmæ ac stabilis est, proinde stabilis quòque ipse est, quòque virtutis pulchritudinem magis imaginatur, eo quòque arctius, & secum, & inter se deuincit eos, qui earundem rerum desiderio tenentur.

Eidem. 88.

Quamuis ex his, qui populi curã ac præfecturam susceperunt, nonnulli sint, vt abs te dictũ est, qui cùm se pauperum negotiũ agere primò simulent, in priuatum tandẽ quæstum desinant: tu tamen eos, qui naufragium faciunt, ne attende, verùm iis, qui clauum tutò tractant, ac secunda aura nauigant.

Isidoro Diacono. 89.

Quandoquidẽ pro tua industria dotrinæque studio intelligere aues, quonam pacto ille apud Daniele perscripta sexa-

το μισοποίηρον ἔστιν ἦθος. ἐπειδὴ γὰρ εἶδον αὐτὸν οὐ μόνον ὑπὸ ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς φιλαρέτων ἠδέας κινδυνεύοντα, διὸ τότε καὶ τὸ λοιπὸν φιλοσοφίαν τάνδρὸς ἰχνηλατήσας, ἐπεσθῆναι πρὸς φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ καὶ σοφιστικῶς ὡς τινες, τὰ δόγματα τῆς εὐσεβείας λυμῖνα δαίμωνι κινδυνόω, ἐνταῦθα φεραξάριοι ποῖς σκάνων ὄπλοις, καὶ ποῖς συλλογισμοῖς πατάσσοντες ἢ πρῶτον ἀνήκαμι, ἢ τέλος πρῆλασθαι, καὶ τὸ κρείττον καθαράς ἀναδύσασθαι. ὅτος δὲ δεύτερος ἡμῶν τῆ ἀγάπης οὐκ ἐπὶ συνήθει, ἀλλ' ἦδη πυρὸς ἀφίπτανος ἐξήφθη, καὶ παρῆμιον. τοιοῦτος γὰρ τῶ θεῷ ἔρωτος ὁ νόμος. ὁ μὲν γὰρ σωματικὸς, ἐπὶ χρομίζηλος ὢν, ἐπειδὴ διὸ πρῶτον συνίσταται σωματικῶν, ῥεύσῃ, καὶ διελύθη ἀπὸ μαρμαίρεται. ὅτε γὰρ πῦρ μὲν τῆς ἕλης τὸ πῦρ ὑποθεσιν τῆ φλογὶ δὲ δακτύλου ἀναλαθείσης, ἀλλὰ σὺ αὐτῆ σωμαπύρεται, ὅτε ποδὸς ἰσται μαρμαίρεται τὸ ὑπερκαύματος. ὁ δὲ κατὰ θεὸν καὶ σάραν, ἐπειδὴ ἀράγματος ἐσῆτος ἔστι, ἀλλὰ τότε καὶ μοῖμος, καὶ ὅσα τὸ κάλλος αὐτῆ τῆς ἀρετῆς φαίνεται, τοσούτα ἐαυτῶν καὶ ἀλλήλοισιν ἀμειβόμενοι αὐτῶν ἔρασι.

Τῶ αὐτῷ.

Εἰ καὶ εἰσίν τινες, ὡς ἔφησ, τῆς πῦρ πρῶτον ἀναδύσασθαι τῆ λαὸν ἀναδυσσάμενοι, διὸ μὲν τῆς τῆς πενήτων σκηνῆς ἀρχαίοντες, εἰς δὲ τὸν ἴδιον χρομῆσι ποῖς τελευτῆσι. ἀλλὰ καὶ αὐτῶν μὴ τοῖς κάμαροι, πρῶτον, ἀλλὰ τοῖς τοῖς οἴακας ἀσφαλὸς μεταχρῆσθαι εἰς, καὶ ἐξ ἑτίας πλέσι.

Isidoro Diacono. 89.

Ἐπειδὴ φιλόπνοος ὢν καὶ φιλομαθῆς, ἠβέλπσας μαθεῖν πῶς ἐπιπρόβησαι αὐτῶν τῶ Δανιὴλ ἀναγχαμῶν.